

Jazz

Terje Mosnes tmo@dagbladet.no

Dagbladet

Støy med stil

CD: Med «Stalk» – støyduetter sammen med laptop- og maskinmusiker Lasse Marhaug, ispedd enkelte lyder fra produsent Hild Sofie Tafjord – debuterer trommeslager Paal Nilssen-Love som plateselskapsleder. Det skjer uten fanfarer til massene, med det løfterike nummeret PNL 001 er «Stalk» først og fremst et tilbud til den allerede overbeviste støyemenigheten, samt til den som måtte være nysgjerrig på om den melodi-, harmoni- og rytmeløse lydmassen har andre fascinasjonspunkter.

Titler som «Paranoia Agent», «Satanico Pandemonium» og «I Will Walk Like A Crazy Horse» gir en pekepinn om høy intensitet, men den som venter seg et eneste langt primalskrik, vil bli skuffet, eventuelt lettet over det som framføres. Bruk av dynamikk og varierende klang- og stemningsleier gjennom iallfall fire av platas seks spor virker svært bevisst, og samlet spilletid på bare 38 minutter røper både nøkterne forventninger til lytternes tålmodighet og etterlevelse av «less is more»-prinsippet. Om PNL Records får seg en bestselger med debutplata er heller tvilsomt, men så var det vel neppe for å tjene raske penger at Paal Nilssen-Love etablerte sin egen label og inntil videre egen begrensete distribusjon via nettet og Oslo-butikkene Bare Jazz og Tiger.

I DISSE tider der platebransjen, og spesielt de multinasjonale storselskapene, befinner seg i en svært gyngende båt, kan det være grunn til å minne om at Paal Nilssen-Love føyer seg inn i en lang jazztradisjon ved å etablere sitt eget selskap. Gjennom det mest av sin historie har jazz bare unntaksvis vært interessant for de store, kommersielle aktørene i bransjen, som når et blomstrende uavhengig selskap kunne kjøpes opp og avgi en viss profitt inntil den ofte idealistiske gründeren fikk nok av pengeløst, tok sin hatt og sitt horn og startet for seg selv igjen. Her hjemme etablerte Norsk Jazzforbund i sin tid plateselskapet Odin for å få i alle fall noe norsk jazz ut på markedet, Knut Værnes og Morten Halle startet Curling Legs, Bjørn Petersen Gemini, og seinere har en rekke enkeltpersoner, flere av dem musikere, etablert egne selskap som Rune, Herman, NOR-CD, Sofa, Jazzaway, Jazzland, Household, Brazz Brothers Records etc. Trenden er altså mye eldre enn internettet, som likevel har styrket den kraftig. Ser vi til utlandet, er bildet det samme: Artister som har startet egne selskaper de siste åra er blant andre Chick Corea, Dave Holland, Dave Douglas og Sonny Rollins, og i tillegg er det musikerdrivne ArtistShare med Maria Schneider i spissen i ferd med å bli en aktør å regne med.

MUTAS «Yesterday Night You Were Sleeping at My Place» (Sofa) er nok et eksempel på en cd som aldri ville ha fått plass på utgivelseslistene til et av de store plateselskapene. Den (støy) improviserende trioen består av Ingar Zach (perkussjon og diverse elektroniske dingser), Alesandra Rombolá (vanlige og preparerte fløyter) og Rhodri Davies (forsterket harpe, elektronikk), og siden Zach i sin tid startet Sofa sammen med Ivar Grydeland, er det rimelig å anta at kontraktforhandlingene om utgivelse gikk smertefritt. Heller ikke dette er musikk som innbyr til slowfox i seine sommerkvelder, her er det mer snakk om mangefargede lydbilder som glir forbi, noen ganger lyriske og romantiske, andre ganger nærmere det motsatte. Å lytte til plater som «Stalk» og «Yesterday Night You Were Sleeping at My Place» er som å vandre omkring i et galleri for abstrakt kunst, hva du får ut av innsatsen, er mye opp til deg selv, dine referanser og din egen fantasi. Ingenting er ferdig tygd for deg og du har ingen garanti for at du vil like serveringen, men nettopp der ligger også spenningen ved slike musikalske streif utenom P1, P3, P4 og alle de andre strengt formaterte kanalene som gjør sitt beste for å redusere musikk-mangfoldet.

Lasse Marhaug og Paal Nilssen-Love

«Stalk»
(PNL Rec/paalinilssen-love.com)

Støyduetter for mennesker og maskiner.

Muta

«Yesterday Night You Were Sleeping at My Place»
(Sofa/Musikkoperatørene)

Lydbilder i langsom kino.

Flere anmeldelser på db.no/musikk

ALIVE AND ROCKIN': Chuck Berry (81) har invitert med seg Daniel Røssing (22) fra Skogn til å spille på tolv konserter under sommerens turné i Norge og Sverige. Her er Berry og Røssing på scenen under gårdsdagens konsert på Wrightegaarden i Langesund. Foto: Torbjørn Berg

Daniel (22) fikk tidenes sommerjobb

Turnerer med Chuck Berry

Et lykketreff gjorde at Daniel Røssing (22) fra Skogn nå spiller tolv konserter med legenden Chuck Berry (81).

Tekst: Karen Moe Møllerop
kmol@dagbladet.no

Den unge pianisten ble lagt merke til ved en tilfeldighet under en konsert med Jerry Lee Lewis i Oslo i mars. Før konsertstart kom Røssing seg inn på lydprøven, med hjelp av tyskeren Wolfgang Guhl, som driver en kjent Lewisfanside på nettet. Guhl hadde også fått i oppdrag av Berrys manager å lete etter en pianist til europaturneen. Det endte med at Daniel fikk spille med Lewis og bandet. Og Guhl likte tydeligvis det han hørte. Han spurte om Røssing ville spille med Berry dersom det ble aktuelt.

– Etter tre dager fikk jeg en telefon fra manageren som spurte om jeg ville spille med Chuck Berry. Jeg ble utrolig glad. Berry har vært idolet mitt siden jeg var liten gutt, sier Røssing.

Flink til å lytte

Resultatet ble tolv konserter i Sverige og Norge. Mandag spilte de i Göteborg, og i går sto de på scenen i Langesund. De fire siste

konserterne foregår i Sverige.

– Dette er det største jeg har opplevd. Å spille med Chuck Berry er helt fantastisk. Før jeg møtte ham, fikk jeg høre at han kunne være en drittsekk og at han ikke brydde seg om musikk. Men mitt inntrykk er det totalt motsatte. Han lytter alltid til hva jeg spiller. Han gir meg alltid tilbakemelding og hint. Og av og til kommer han bort og spiller firehendig sammen med meg, sier Røssing.

Høstturné

Det er foreløpig uklart om Røssings samarbeid med Berry fører til noe mer enn sommerens tolv konserter. Men Berry turnerer videre i høst og kommer tilbake til Europa i november. Og, forståelig nok, sier nordtrønderen at han er mer villig til å stille opp dersom Berry skulle ha behov for en pianist på et seinere tidspunkt.

Selvlært

Røssing er i godt selskap på turneen. Bandet består for øvrig av Berrys sønn og datter på henholdsvis gitar, munnsspill og vokal, mens bassisten og trommisen har turnert med Berry i årevis. Røssing har bakgrunn fra jazzlinja på Trøndertun folkehøgskole i Melhus, men sier han for det meste er selvlært. Han har gitt solokonsert i Olavshallen i Trondheim og i Bjørnsonhuset i Molde, samt på en rekke bluesfestivaler i Norge og Sverige.

FAKTA

Daniel Røssing

- Er 22 år gammel og kommer fra Skogn i Nord-Trøndelag.
- Spiller piano på tolv av Chuck Berrys konserter i Europa i sommer.
- Utdannet ved Trøndertun folkehøgskole i Melhus.
- Studerer ved musikkfag-lærerutdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag i Levanger.
- Fikk Tæl-stipendiet fra Sparebank Midt-Norge i 2005.
- Har spilt inn plate med det norske bluesbandet Jolly jumper & Big Moe.
- Har spilt konserter ved Notodden Bluesfestival, i Olavshallen i Trondheim og Bjørnsonhuset i Molde.

FAKTA

Chuck Berry

- Fullt navn: Charles Edward Anderson Berry
- Født 18. oktober 1926 i Overland, Missouri i USA
- Gitarist, vokalist og låtskriver
- Har gitt ut et utall studioalbum, livealbum, antologier og singler siden midten av 1950-tallet
- Fortsatt aktiv i en alder av 81 år, blant annet med årets Europa-turné
- Regnes som en av de store rock'n'roll-pionerene
- Står bak uødelige hiter som «Roll over Beethoven» og «Johnny B Goode»

«Å spille med Chuck Berry er helt fantastisk.»

Daniel Røssing, pianist